SPECTACOLE

Teatre

OPERA : Nunta lui Figaro.
NAȚIONAL : Regele Cristina.
STUDIO : Timpuri grele.
LIGA CULTURALA : Rudele.
MODERN : Două duzini de trandafiri.
REG. MARIA : Răzbunarea lui Demostene.
COMEDIA : Mansarda.
LIBER : Miss România.

CINEMATOGRAFE

ARO: Tarakanova.
CAPITOL: Când vrea femeia.
CARLTON: Necunoscuta.
SELECT: Cadrilul.
SCALA: Corsarul.
SAVOY : Tamara. Jurnal.
TRIANON: Mazurca albastră.
FEMINA: Veninul.
REGAL: Victoria, Suverana Angliei.
PALAS BULEVARD: Cum se cuceresc bărbații.
ARPA : Tarzan eroul junglei.
ROXY : Când vrea femeia.
CORSO : Calea spre ispășire.
ELYSEE: Mazurca albastră.
ATENEUL TEI: Valea Tigrului și Zeii se amuză
AIDA (Calea Rahovei 151): Serenada și Ispita.
AMERICAN: Contesa Walewska.
ASTRA: Iți dau inima mea și Regele spionilor.
BARCELONA: Primejdie de moarte și Dărueşte-ne noaptea.
COTROCENI: Teroare și Ingerul.
CARMEN : Prin foc și sabie și Omul cu două fețe.
CENTRAL: Oameni după gratii și In sbor spre China.
CITY: S'au cunoscut în luna Mai și Dama de pică.
DACIA: Jurnalul unei fete de pension și Stan și Bran la Hollywood.
DIANA: Căpitanul Ianuarie și Secretul Mumiei.
DICHIU: Doamna dela et. II și Răzbunare.
DORY, (Str. Crângași 42): Ben-Hur și Insula Pinguinilor.
EDISON : Hotelul Nebunilor, Fiul Desertului și Trupa Stoenescu.
FORUM: Uraganul și Nunta cu repetiție.
FACLA (str. Austrului, colț Mecet): Sissy și Mimi (Viață de boem).
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Curierul din Lyon și Vagabondul nemuritor.
FRANKLIN : Dubla crimă din linia Maginot și Regina Valsului.
GLORIA (Văcărești 44): Domnița din Câmpina și Frații Marx la Curse
IZBANDA: Contesa Walewska.
ILEANA : (Strada Avrig 1): Broadway Melody și Shanghay.
LUCIFER (Dudești 97): Lucreția Borgia și Misterul d-nei In gri.
LILLY (Rahovei 236): Rin Tin Tin salvator și Regele Vânzătorilor.
LOLICA: Ingerul și Omul cu 9 fețe.
LIZEANU: Samson, Omul cu două vieți și Comedie.
LIA (Griviței 196): Căpitanii curagioși și Serenada.
MARCONI: Orizontul pierdut, Furtună în Maroc, Jurnal și trupa Nedeianu-Violeta Ionescu.
MILANO: Tarantela și Noaptea Roșie.
MARNA (Griviței 80): Ultima misiune a Macului Roșu și Modelul. Trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MODEL: Prinț și Cerșetor și Primejdie de moarte.
NISSA (fost Lido): S'au cunoscut în luna Mai și Fiul meu D-l Ministru.
OMNIA: Uraganul și Enigmaticul Mr. Motto.
ODEON: Ciclonul și Spovedanie.
ORFEU: Crima Dr. Satorius și Muzica e viața mea.
PARIS (Rahovei 118): Cum se cuceresc bărbații și Regele din Pecos.
PACHE (Strada Mătăsari No. 31): Farmecul Boemei și Havaiana.
RAHOVA: Contesa Walewska.
REX: Parnell și Farmecul Boemei.
SPLENDID (Mosilor 290): Floarea de ghiață și Mormântul lui Ghingis Kehn.
TRIUMF (Calea Griviței 335): Inamicul femeilor și Oameni după grații.
TOMIS: Uraganul și Căsnicie premiată.
VOLTA BUZEȘTI: Contesa Walewska și completare.
VENUS: Copiii Căpitanului Grant și Madam Bovari.
UNIC (Piața Filantropia): Valetul de cupă și Prințesa patinajului.
VOLGA (Dorobanți): Domnișoara mama mea și Escadronul Alb.

VORBE și FAPTE

Antrenamentele conduse de Petre Steinbach, sunt pentru cetățenii cartierului Obor, adevărate ceremonii ale cultului football-istic, desfășurate în desăvârșită ordine și cu un spirit de disciplină, care ar încânta pe orice plutonier major.

Nu se glumește cu „maestrul", atunci când e în exercițiul funcțiunei.

Toată lumea ascultă, se silește să execute întocmai și mai ales observă să nu-l necăjească pe antrenor, nici măcar cu o privire nelalocul ei.

Piticii, mai ales, îl divinizează pe „Piter", căci atențiunea admirabilului antrenor, se îndreaptă cu deosebire asupra acestei categorii, dintre cari cu perseverență și un admirabil spirit de discernământ, Steinbach a crescut atâția jucători admirabili.

Copiii sunt ținuți într'o disciplină strictă, își iubesc maestrul și îl respectă.

Deunăzi, la un asemenea antrenament, piticii aflați în cabană spre echipare, se ridicară ca la comandă la apariția antrenorului.

Scena se repetă aidoma, la a doua intrare a acestuia, ceiace îl făcu pe un pitic venusist, aflat în vizită, să facă această delicioasă remarcă:

— „Ia mai slăbiți-mă cu masertul vostru, ce vă tot sculați atâta în picioare... par'că ar fi imnul național.

Cursa spre titlul de campion a devenit extrem de interesantă. Lupta se desfășoară nu numai pe terenurile gazonate ci și în culisele sportive, unde șansele Ripensiei și Venusului sunt cântărite și apărate, de către taberele respective ale credincioșilor suporteri.

Mai îngrijat decât toți, este unul din magistrații de frunte ai Tribunalului de Ilfov, înflăcărat prieten al Venusului, care încearcă să ridice moralul negrilor prin exclamări repetate:

— Sunt optimist domnule... niciodată n'am fost atât de optimist.

— Mă întreb totuși, dece ai o figură atât de îngrijată, întrerupse d. Eladescu.

— Fiindcă... fiindcă nu știu prea bine, dacă acest optimism este justificat.

Este vorba de fracturi. S'au întâmplat atâtea în ultima vreme, încât această chestiune este de o tragică actualitate. Se discută bineînțeles problema asigurării jucătorilor, a primelor de accident și a altor asemenea măsuri de mult aplicate în străinătate, iar la noi nici măcar studiate.

Discuția se întoarce în anecdotă.

— Când mi-am fracturat prima oară piciorul, aveam dureri atât de mari, încât îmi făceau șase injecții cu olei camforat.

— Asta nu e nimic, mie trebuia să-mi facă tot timpul și pentrucă doctorii nu mai pridideau, a montat acul siringei la o mașină de cusut.

Politeța franceză are doi proaspeți și sârguincioși elevi, pe lyonezul Milică Teodorescu și parizianul Toma Aurel, care se întâlnesc deunăzi din întâmplare.

— Ce mai face cel mai bun boxeur din lume? întreabă politicos Tomiță.

— Ce, vrei să te lași de box? se alarmează Milică surprins.

Faima de flecar a lui Sonny Niculescu, a depășit toate meridianele Europei.

Ceiace l'a făcut pe Sucitulescu să exclame :

— Ascultă, am să-ți spun un secret, dar te rog să rămână între noi — în România.

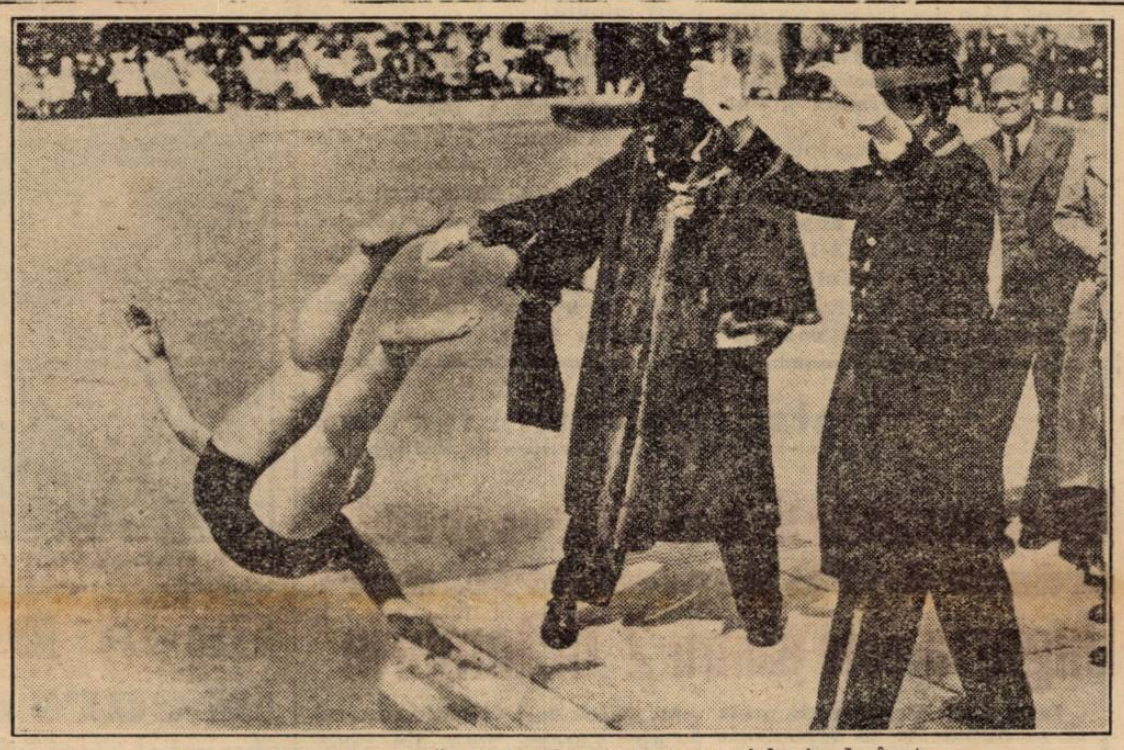

O metodă englezească pentru inaugurarea unui bazin de înot

FILMUL
Piatra Craiului

Astă seară pleacă din gara de Nord în direcția Piatra Craiului, două echipe de turiști ale „Clubului Alpin Român", într'o escursie de 3 zile în masivul Piatra Craiului, cu un scop bine determinat.

Oficiul național de turism, a luat hotărârea, în urma propunerii conducătorilor clubului alpin, de a turna un film documentar în frumosul masiv calcaros al Pietrii Craiului.

O. N. T.-ul a pus la dispoziție celor două echipe, operatori și aparate cinematografice necesare.

Conducerea colectivă a echipelor, a fost dată d-lor dr. Barbu Nestorescu și farmacist Dan Popescu, iar d. av. Nae Dumitriu a fost delegat al Clubului Alpin Român, pe lângă organele expediționare O. N. T.

Dispariția lui Nae Chibrit

Foot-ball-ul autohton are doi vajnici susținători în persoana voluminosului Titi Mihăilescu-Barosanul și a prea uscatului Nicu Teodoru, zis Chibrit, zis Caisă.

Și cu toate că amândoi au acelaș nobil ideal — sportul — un capriciu al naturii a stabilit între acești doi eroi, toate deosebirile posibile.

Lăsând la o parte faptul că în greutatea primului, care înglobează la un loc, peste 160 de kilograme, volumul celuilalt ar putea intra pe puțin de patru ori, dar chiar felul diferit, cum înțeleg foot-ball-ul, constitue o mare piedică în amiciția lor.

Unul este din născare oborean, deci unirist, celălalt venusist convins.

Și natural, această deosebire de nuanță clubistă, a făcut ca, nu odată, cei doi antagoniști să se întâlnească pe teren, într'o „convorbire" amicală.

Astfel, se povestește o nostimă anecdotă :

Acum câțiva ani, când rivalitatea între Venus și Unirea-Tricolor era în toiu și când orice match susținut de aceste două grupări se solda cu un număr impresionant de răniți, cei doi adversari s'au întâlnit pe arena Unirei, fiecare înarmat cu o sticlă de limonadă (bineînțeles goală).

In toiul încăierării generale, fără nici o explicație, (nici nu se obișnuește în asemenea ocazii), și-au „altoit" în același timp, câte o lovitură, care ar fi făcut să se dărîme și un taur.

Mirare ! Amândoi protagoniști, cu toată violența loviturii, au rămas în picioare pe poziție.

Se spune că de atunci, din respect reciproc, pentru tăria căpățânilor respective, ori de câte ori se mai întâlnesc în ocazii similare, ca doi cavaleri ce sunt, își trec arma de ocazie, în mâna stângă, pecetluind cu cea dreaptă, printr'o viguroasă strângere de mână, convenția luată. Și iată că principiul cavalerilor „sans honte et sans peur" a reînviat în persoanele eroilor noștri.

In asemenea împrejurări, era natural ca „Universul-Sport", să-și îndrepte atenția și asupra acestor două personalități foot-ball-istice.

Cu nea Titi Barosanul, am avut plăcerea — plăcere împărtășită și de cititorii noștri — să vorbesc despre apariția ziarului nostru.

Mai rămăsese necunoscută părerea lui Chibrit.

De aceia n'am îndreptat spre bodega „Mercur", unde Teodoru și-a stabilit cartierul general de zi și de noapte.

In local, — unde mă așteptam să-l găsesc pe Nae Chibrit în mijlocul unui cenaclu vesel, — mare jale.

Cu lacrimi în ochi, restauratorul mi se plânse că, de șase ore, d. Teodoru nu-i mai călcase pragul. — „S'o fi îmbolnăvit, mai știi... — adause el. „Și așa client mai rar ! Mai ales acum în timp de vară...".

Pentru a-mi da seama de gravitatea cazului, am cerut patronului, câteva precizări:

— „Când a venit pentru ultima dată ?"

— „Azi pe la ora 8, a venit și și-a luat obișnuitul dejun de dimineață, constând din 3 țapi de bere și câteva legături de ridichi. De atunci dus a fost. Poate dați dv. ceva la ziar, să-l găsească... că de ! e păcat"...

Și iată dece a trebuit să mă mulțumesc numai cu părerea lui Titi Barosanu.

Gabriel Florescu

— Și ce ți s'a întâmplat când ai căzut întâia oară?
— M'am măritat după câteva zile...